

ת"ד 5333/08 - מדינת ישראל נגד בילאל עבאס

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 19-08-5333 מדינת ישראל נ' עבאס
תיק חיזוני: 249185/2019

בפני כבוד השופט אור לרנר
מ雅思ימה
נגד
נאשימים
מדינת ישראל
בילאל עבאס

ההחלטה

בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדרו של הנאשם.

הנאם נדון בהיעדרו, בתאריך 4.6.20, לאחר שלא התיצב למועד ההוכחות שנקבע בנסיבות.

בבקשתו טוען הנאשם כי היה חולה (מפאת צנעת הפרט לא אפרט), ולכן לא יכול היה לצאת מהבית, כי אינו אחם בתאונת וכי השארת פסק הדין על כנו תגבור בשל הצורך ברישומו לשם פרנסתו. עוד מוסיף הנאשם כי חשב שככל הדיונים נדחים עקב מצב החירום.

במהלך הדיון שהתקיים הוסיף הנאשם וטען כי לא התיצב לדין בשל בעית שניים והוא בחופש מחלה מרופא שניים.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם המעורבת סטתה מנטייה שמללה ופגעה בנאם בעודו בעצרה, מה גם שבתיק האזרחי האחורי חולקה בין הצדדים.

המ雅思ימה מתנגדת לבקשתו, נוכח העובדה שמועד ההוכחות היה ידוע לנאם זמן רב מראש, הוא לא טרח להגיש בקשה דחיה ואין בידו טענות הגנה ממשיות. עוד הוסיף כי העונש אינו חריג מרמת העונשה מקובלת באותו נסיבות.

בדין עצמו הוסיף ב"כ המ雅思ימה כי טענת הנאשם לבעה בשינוי סותרת את האמור בתצהירותו.

דין הבקשה להידוחות

עמוד 1

אישור המחלקה שצורך לבקש הוצאה ביום 20.6.2010 ישנה ימים לאחר מועד הדיון, אינו מפרט מה המחלקה בה להקה הנאשם ולכן לא ניתן לבדוק האם זו הצדיקה היעדרותה מהדיון.

זאת ועוד, קיימת סתירה מהותית בין הבעה הרפואית לה טען הנאשם בתצהירו (בסעיף 3 לתצהיר), לבין הבעה הרפואית לה טען במהלך הדיון, סתירה אשר משליכה על מהימנות הטענה.

בנוסף, אישור המחלקה הוצאה על ידי רופא ילדים, לא על ידי רופא שניים (כפי שטען הנאשם בדיון) ולא על ידי רופא משפחה (בהתאם לבעה הרפואית לה טען בתצהירו).

גם טענתו של הנאשם כי שגה לחשוב שככל הדיונים המשפטיים נדחים בשל מצב החירום דינה להידחות. מעבר לכך ששגגה אינה מצדיקה ביטול פסק דין ביתן בהיעדר, הרי שבתי המשפט חוזרו לפעול יותר משבועיים לפני מועד הדיון.

בנוסף טענת נאשם בדבר עיונות דין הינה כללית ובلتוי מובסת. עצם העובדה שבית המשפט בתיק האזרחי מצא לחلك את האחריות (והדבר כלל לא הוכח בפנוי), אינה מלמדת על חוסר אחריות של הנאשם לתאונת כי אם על אחריות לתאונת, גם אם מעורבת בה רשלנות תורמת של הנהגת המעורבת (ואני קובל עי כך הדבר).

טענת הנאשם כי היה בעצרה שעת שהנהגת המעורבת בפוגעה בו, אינה מעלה או מורידה מאחריותו לתאונת, שעה שנכנס לנתיבת ופונה פניה פרסה מבלי לתת לה זכות קדימה. אף אם הוא עצמו הספיק לעצור אין זה כדי להטיר מאחריותו לתאונת. גם התמונות שהציג במהלך הדיון והראו על פוגעה בפינה השמאלית הקדמית של רכב מעורבת ופוגעה בפינה הימנית קדמית של רכבו, מתאימות היטב לתרחיש המתואר בכתב האישום.

עוד אוסיף כי העונש שהוטל על הנאשם (3 חודשים פסילה בפועל, 3 חודשים פסילה על תנאי ל-3 שנים וקנס בסך של 1500 ₪), אינו סוטה מרמת העונשה הנהוגת. נהფוך הוא, המדבר בעונש המינימום הקבוע בסעיף 38(2) לפકודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, כך שגם בעניין זה אין עילה לביטול פסק הדיון עצם הפוגעה בפרנסתו של הנאשם אינו מצדיק השבת הגלגל לאחר.

סוף דבר, הבקשה נדחתת.

נוכח דוחית הבקשה, עיכוב ביצוע רכיב הפסילה בפועל מתבטל והפסילה תיקנס למועד ביום 20.10.15.

עד למועד האמור יפקוד הנאשם את רישיונו בנסיבות בית המשפט, אחרת תיקנס הפסילה למועד אר לא תמנה.

מוסבר לנאשם כי עליו להוכיח את רישיונו, גם אם פקע תוקפו; ואם אבד עליו להוכיח תצהיר חלף הרישוי.

אם יפקיד הנאשם את רישינו במועד מאוחר יותר, תחול הפסילה ותימנה ממועד ההפקדה בפועל.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט"ו אלול תש"פ, 04 ספטמבר 2020, בהעדר
הצדדים.